

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 328/2016
05.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ђ.С., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Д.П., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К 34/13 од 25.06.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1267/15 од 10.11.2015. године, у седници већа одржаној 05.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђ.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ужицу К 34/13 од 25.06.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1267/15 од 10.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу К 34/13 од 25.06.2015. године, између осталих, окривљени Ђ.С. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године, те је обавезан да са осталим окривљенима суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1267/15 од 10.11.2015. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених А.М., А.К. и Ђ.С. и потврђена пресуда Вишег суда у Ужицу К 34/13 од 25.06.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482, члана 483. став 3. ЗКП, бранилац окривљеног Ђ.С., адвокат Д.П. поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, све у вези са одредбом члана 485. став 4. у вези став 1. ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног Ђ.С. ослободити од казне или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

Поднетим захтевом се нумерички указује на повреде закона које представљају законом прописани разлог за подношење овог ванредног правног лека – захтева за заштиту законитости, одредбе члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 3) ЗКП, али без адекватног образложења у чему се састоје повреде на које се указује.

Наведене повреде закона се образлажу наводима: да у побијаним пресудама изостају разлози о одлучним чињеницама, а наведени разлози су противуречни изведеним доказима; да је изрека пресуде неразумљива и противуречна сама себи и разлозима пресуде; да постоји противуречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника, чиме се суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, које чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП нису предвиђене као разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, те је у овом делу захтев одбачен као недозвољен.

Такође, поднетим захтевом се указује да у побијаним пресудама није утврђен ни један материјални и нематеријални доказ о учешћу овог окривљеног у вршењу било каквог кривичног дела; да је суд своју одлуку у односу на окривљеног Ђ.С. засновао искључиво на исказу окривљеног М.Л. који је контрадикторан; да суд није утврдио постојање трагова ДНК; да није правилно оцењен исказ сведока Р.Ж.; да су изведени докази селективно оцењени; да је повређена одредба члана 16. ЗКП ... чиме се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно одредбу члана 440. ЗКП. Међутим, како

повреда одредбе члана 440. ЗКП није предвиђена као разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, то је и у овом делу поднети захтев одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП-а, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.